Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1943 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Ἔτος 11ον ◆ Ἀρ. Φύλλου 3170|416 | Τιμή δρχ. 1.000 | Ἀρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42 Ἀρ. τηλ. 38-81

Ὁ «πίπτων κολοσσὸς»

Η ΑΓΓΛΙΑ ΘΑ ΧΑΣΗ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΣ

Ἔσπειρε ἀνέμους καὶ θὰ θερίση δυέλλας.-Τρομερὰ δυστυχία θὰ ἐκσπάση κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὑπεράνω τῶν ἀγγλικῶν οἰκογενειῶν. -Παριστάμεθα μάρτυρες τῆς βραδείας διαλύσεως τῆς βρετταν. αὐτοκρατορίας

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 17 (ΔΝΒ) —Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ράϊχ Δρ Γκαῖμπελς προφητεύει διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὅτι αὐτὴ τόσον στρατιωτικῶς ὅσον καὶ πολιτικῶς θὰ χάση τὸν πόλεμον. Ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ πίπτων κολοσσὸς» γράφει εἰς τὸ νέον του κύριον ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Ντάς Ράϊχ» μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἀγγλία ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος θὰ ἐπιχειρήση μίαν εἰσβολὴν ἀπὸ δυσμῶν. Ὑπεσχέθη τὴν εἰσβολὴν ταύτην καὶ δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ τὴν ἀποφύγη.

Ὁ Ροῦσβελτ θὰ προσέξη πολὺ νὰ θέση εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀγγλίας σπουδαίας στρατιωτικὰς δυνάμεις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Ἀμερικῆς διότι εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς προεδρικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὰς ὁποίας ἕκαστος νεκρὸς Ἀμερικανὸς στρατιώτης θὰ ἔχη δικαίωμα ψήφου καὶ ἡ ψῆφος του αὐτὴ θὰ Ἰσοδυναμῇ μὲ 100 ἢ ἀκόμη καὶ 1000 ψήφους ζώντων Ἀμερικανῶν πολιτῶν, οἵτινες θὰ καταψηφίσουν τὸν Ροῦσβελτ. Ἡ Ἀγγλία λοιπὸν μόνη της σχεδὸν θὰ ὑποστῇ τὸ βάρος τῶν σχετικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὰς εἰς αἷμα ἀπωλείας τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων. Ἡ εἰσβολὴ θὰ ἀποτύχη. Ἐπειδὴ ὅμως γνωρίζομεν πολὺ καλὰ τὸν κύριον Τσῶρτσιλ ἡ εἰσβολὴ θὰ ἀποτύχη καὶ θὰ ἐγκατολείφθῆ τότε μόνον ὅταν ἐξανληθοῦν αἱ ἐφεδρεῖαι τῆς Ἀγγλίας. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ Ἀγγλικὴ ἧττα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήση ἡ ἧττα της ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς.

Ἡ προσπτικὴ αὐτὴ ἐξακολουθεῖ ὁ Δρ Γκαῖμπελς δὲν εἶναι καθόλου ἐλκυστικὴ διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Κανεὶς ὅμως δὲν δύναται νὰ διαταθῆ ὅτι δὲν ἀξίζουν οἱ Ἄγγλοι τὴν τιμωρίαν ταύτην. Ἡ Βρεττανικὴ πλουτοκρατία εἶναι ἐν μεγίστῳ μέτρῳ ἔνοχος τῆς δημιουργίας τοῦ πολέμου τούτου. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἅπαντας τοὺς προηγουμένους πολέμους τοὺς ὁποίους ἡ ἔκφυλος αὐτὴ ἡγετικὴ τάξις προυκάλεσεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁ ἀγγλικὸς λαὸς θὰ πληρώση τὰ σχετικὰ ἔξοδα. Τοῦτο ἀρχίζουν ἤδη νὰ τὸ διαθάνωνται εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ ἁπλοῦς ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ ἔχει δικαίως τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ Ἀγγλία μὲ τὸν παρόντα πόλεμον εἰσῆλθεν εἰς μίαν ἀδιέξοδον καὶ ὅτι οἱ πολιτικοί της ἡγέται δὲν κάμνουν οὐδεμίαν προσπάθειαν διὰ νὰ τὴν ἐξαγάγουν ἀπὸ τὴν ἀδιέξοδον ταύτην. Τοὐναντίον κάμνουν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ περιπλέξουν ἀκόμη περισσότερον τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν μελαναὶ ἡμέραι θὰ ἀνατείλουν ἀσφαλῶς ὑπεράνω τῆς Βρεττανικῆς κοσμοκρατορίας. Ἡ Ἀγγλία ἔσπειρεν ἀνέμους μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἄνεμοι αὐτοὶ θὰ πνεύσουν ὑπεράνω τοῦ ἐχθροῦ. Τώρα ὅμως θὰ θερίση θυέλλας καὶ ἡ τρικυμία πρόκειται νὰ ἐκσπάση ὑπεράνω αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀγγλίας. Τρομερὰ δυστυχία θὰ ἐκσπάση κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ὑπεράνω πολυαρίθμων Βρεττανικῶν οἰκογενειῶν. Καὶ τοῦτο θὰ ἦτο μὲν ἴσως ὑποφερτόν, ἐὰν ἡ δυστυχία αὐτὴ θὰ συνετέλη κάπως εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλλιτέρου μέλλοντος. Θὰ συμβῇ ὅμως ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μικρότερος ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων, θὰ χάση τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνδρικῶν του δυνάμεων καὶ ἐχθροὶ καὶ φίλοι ἀφοῦ πιστοποιήσουν τὴν καταστροφήν του θὰ μεταβοῦν ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ὁ πόλεμος οὗτος δὲν πρόκειται νὰ προκαλέση μίαν ἀποφασιστικὴν μόνον κρίσιν. Ἀποτελεῖ μίαν γενικὴν μεταβολὴν τῶν ἐπικρατουσῶν μέχρι τοῦδε ἀντιλήψεων καὶ παραστάσεων περὶ τῆς κατανομῆς τοῦ κόσμου. Ὁ πόλεμος αὐτὸν εἶναι δηλαδὴ κατὰ τὴν κυριωτάτην σημασίαν τῆς λέξεως εἰς ἐπαναστατικὸς πόλεμος καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ κόσμου ἡ ὁποία θὰ παρουσιασθῇ μετὰ τὸ πέρας του δὲν θὰ ἔχη τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ λαοὶ ὅταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος οὗτος.

Ἡμεῖς εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται εἰς τὸ τέλος. Ἡμεῖς ἀνερχόμεθα, ἡ Ἀγγλία θὰ πέση.

Διὰ νὰ ἀποδείξη τὴν θέσιν του ταύτην, βασίζεται ὁ Δρ. Γκαῖμπελς ἐπὶ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς νοτιο-Ἀφρικανικῆς Ἑνώσεως Σμάτς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς διασκέψεως τῆς Τεχεράνης. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ὁ Νοτιο-Ἀφρικανὸς πρωθυπουργὸς Σμάτς ἀνεκοίνωσεν πρό τινος εἰς τὴν Βρεττανικὴν δημοσίαν γνώμην ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ἡ Ἀγγλία θὰ παραχωρήση τὴν παγκόσμιον θέσιν της εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ περιέλθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σοβιετορωσσικοῦ κολοσσοῦ. Καὶ εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸν ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Τεχεράνης εἰς τὸ ὁποῖον οἱ τρεῖς συμμετέχοντες τῆς διασκέψεως αὐτοτιτλοφοροῦνται «Μεγάλοι», ὁ Τσῶρτσιλ ἔθεσε τελευταῖος τὴν ὑπογρα-

(Συνέχεια εἰς τὴν Β' Σελίδα)

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Τὰ Σοβιὲτ προχωροῦν.-Ὁ «στρατάρχης» Τίτο ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὸ Λονδῖνον.

Ἡ «Νέα Βιεννναία ἐφημερίς» εἰς τὸ φύλλον της τῆς 13ης Δεκεμβρίου δημοσιεύει τὰ κατωτέρω ἀναδημοσιευόμενον ἄρθρον.

Αἱ κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Οὐάσιγκτων δὲν ἀποκρύπτουν πλέον καθόλου ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὑποκλιθοῦν πρὸ τῶν ἀξιώσεων τῆς Μόσχας. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην συνιστοῦν καὶ εἰς τὰς ἐν Λονδίνῳ κυβερνήσεις τῶν φυγάδων τῶν διαφόρων Βαλκανικῶν χωρῶν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν. Ἡ διαφωνία ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πρώην ἀρχηγοῦ συντεχν'ας Μπρότς καὶ ἤδη στρατάρχου Τίτο φαίνεται ὅτι ἐλύθη κατ' ὅτι ἡ μᾶλλον ἐνδιαφερομένη διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο Βρεττανικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἤδη ἑτοίμη νὰ τὸν ἀναγνωρίση καὶ νὰ ἀποσύρη τὴν προστασίαν του ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Μπούριτς τῶν Γιουγκοσλαύων φυγάδων, ἡ ὁποία κατοικοεδρεύει ἤδη εἰς Κάϊρον πλησίον τοῦ τέως Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας Πέτρου.

Πρόκειται, γράφει ὁ Βέρνον Μπάρτλεϊ εἰς τὰ «Νέα Χρονικὰ» περὶ γεγονότος μεγάλης σημασίας, τὸ ὁποῖον «θὰ γίνῃ αἰσθητὸν καὶ πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Γιουγκοσλαυΐας» ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἤδη ἑτοίμη νὰ παράσχῃ πᾶσαν ὑποστήριξιν εἰς τὸν Τίτο. «Ἡ βρεττανικὴ αὕτη βοήθεια πρὸς τὸν Τίτο εἶναι μία ἀπτὴ ἀπόδειξις τῆς βελτιώσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Μόσχας». Αὐτὰ ἀκριβῶς λέγει ἐπὶ λέξει περαιτέρω ὁ Βέρνον Μπάρτλετ ὁ ὁποῖος εἰς «τὰ Νέα Χρονικὰ» προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήση καὶ νὰ δικαιολογήση τὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὁ ἴδιος Βέρνον Μπάρτλετ νομίζει ἀκόμη ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ μετατόπισις τῶν δυνάμεων ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ἤδη εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ὅτι ἡ ἔδνικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Τίτο εὑρίσκεται ὑπὸ ἰσχυρὰν κομμουνιστικὴν ἐπιρροήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καταφαίνεται ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ προσεκτικοῦ αὐτοῦ Ἄγγλου ὅτι εἰς τὰ Βαλκάνια ἔχει ἤδη ἀρχίσει μία νέα ἐξέλιξις καὶ ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς βελτιώσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Μόσχας. Τέλος δεν εἶναι ἀνάγκη οὔτε κἀν νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶναι ἑτοίμη νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν Μόσχαν καὶ νὰ ἐργασθῇ συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς τελευταίας ταύτης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία παταθέτει ἄνευ ὅρων τὰ ὅπλα εἰς μίαν περιοχὴν ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ὡς μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ζώνας ἐπιρροῶν τῆς βρεττανικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἀντέδρα εἰς τὸ παρελθὸν ἀμέσως μόλις παρουσιάζετο εἰς τὸν χῶρον ἐκεῖνον μία οἱαδήποτε ἀντίδρασις κατὰ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Ὁ Τίτο εἶναι ὄργανον τῆς Μόσχας. Ὁ «ἰσχυρὸς κομμουνιστικὸς του προσανατολισμὸς» τὸν ὁποῖον παραδέχεται καὶ Μπάρτλετ, ὑποδηλοῦται καὶ ἀπὸ τοὺς Τάϊμς τοῦ Λονδίνου οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν τὴν προσπάθειαν νὰ ἀποσείσουν ἀπὸ τοὺς ὁπα

Ἡ ἀναδοχὴ τοῦ Τίτο τὴν μορφὴν ὅτι εἶναι κομμουνιστὴς καὶ τρομοκράτης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον διατείνονται τὰ αὐτοὺς οἱ συμπατριῶται των τῆς Κυβερνήσεως Πούριτς τοῦ Καΐρου. Οἱ «Τάϊμς» λαμβάνουν ἐν πάσῃ περιπτώσει σαφῶς θέσιν ἐναντίον τοῦ Πούριτς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν γνώμην ἔχασε μέγα μέρος τῆς ἐκτιμήσεώς του, ὁ ὁποῖος ὡς λέγουν δὲν ἔχει σχεδὸν ὀπαδοὺς ἐν Σερβίᾳ καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ὀπαδοὶ περιορίζονται εἰς μερικὰς δωδεκάδας ἀξιωματικῶν ὑπαλλήλων καὶ διπλωματῶν, παραμένει δὲ ὅπως καὶ ὁ Μιχαήλοβιτς τελείως ἀδρανὴς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶλλον ὀφελεῖ παρὰ βλαπτει τοὺς ἐχθρούς. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἐξαρτᾶται κατὰ τοὺς «Τάϊμς» μόνον ἀπὸ τὸν νέον βασιλέα Πέτρον. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τὸ νὰ ἐπιρριφθῇ ἡ εὐθύνη εἰς ἕναν νεανίαν τοῦ ὁποίου αἱ σχέσεις μετὰ τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς ἦσαν πάντοτε πολὺ μικραί, ὁ ὁποῖος ὅμως ὡς κανονικὸς βασιλεὺς κατέχει κάποιαν ἀνεξαρτησίαν εἶναι ἐν τυπικὸν παράδειγμα τῶν πολιτικῶν μεθόδων τοῦ Λονδίνου. Ὑπὸ δηλοῖ ἡ προσπάθεια αὐτὴ ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι ἕτοιμον νὰ ἐξασφάλιση ἀπέναντι τοῦ «νεο μίμου» βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιρροὴν διὰ νὰ τὸν ἀναγκάση νὰ συναννοηθῇ μὲ τὴν παράνομον «κυβέρνησιν» τοῦ δῆθεν στρατάρχου Τίτου καὶ νὰ ἀναγνωρίση καὶ νὰ νομιμοποιήση διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸ πρόσωπον τῆς πολιτικῆς τῆς Μόσχας. Ἡ πρᾶξις βεβαίως αὐτὴ θὰ ἐχρησιμεύε περαιτέρω καὶ ὡς ἐνίσχυσις τῆς ἀποφασισθείσης ἤδη κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Μόσχας σοβιετοποιήσεως τῶν Βαλκανίων.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ μόνη προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τὴν ὁποίαν κάμνουν τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Οὐάσιγκτων.

Τὸ ραδιόφωνον καὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μεταδίδονται εἰδήσεις προπαντὸς μετὰ τὰς διασκέψεις τῆς Μόσχας καὶ τῆς Τεχεράνης προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν μεταξὺ τῶν χωρῶν τῶν Βαλκανίων μίαν φαινομενικὴν ἀλληλεγγύην στρεφομένην ἐναντίον τοῦ ἄξονος καὶ ἰδιαιτέρως ἐναντίον τῆς Γερμανίας. Ἡ Βαλκανικὴ Ἕνωσις, χωρὶς νὰ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀποκτᾶ οὕτω μίαν νέαν σημασίαν καὶ ἐμφανίζεται ὑπὸ τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας ὡς ὄργανον ὁ μόνης τῶν μικρῶν κρατῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦνται δῆθεν ὑπὸ τὴν καταθλιπτικὴν βίαν τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχ. Αἱ προειδοποιήσεις ὅμως αὐταὶ τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας δὲν ὠφέλησαν εἰς τίποτε διότι ὅλοι κατεννόησαν τὴν ὑποκριτικὴν των θέσιν. Αἱ χῶραι τῶν Βαλκανίων ἀνέλαβον σταθερῶς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ τὸν συνεχίζουν μὲ ὅλον νέον μεγαλυτέρον ἔντασιν. Πρὸ τῶν γεγονότων τούτων ἠναγκάσθησαν τὰ Σοβιὲτ νὰ ἐπέμβουν ἐνεργῶς εἰς Σερβίαν, ὡγάνωσαν τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Τίτου καὶ πιοήγαγον τὸν ἀρχηγόν των εἰς στρατάρχην καὶ εἰς ὑπουργὸν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἂν καὶ κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν ὑφίσταται μία νόμιμος κυβέρνησις παρὰ τὸν βασιλέα Πέτραν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ κατόπιν εἰς τὸ Κάϊρον. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ὅταν διεπίστωσαν ὅτι δὲν εὑρίσκοντο εἰς θέσιν νὰ παρασύρουν τοὺς Σέρβους εἰς τὴν προδοσίαν τῆς ἰδίας των πατρίδος, εὑρίσκονται ἤδη ἕτοιμοι νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὴν Μόσχαν καὶ παραχωροῦν τὴν βοήθειαν των διὰ νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς «ἐθνικαὶ» καὶ «γιουγκοσλαυϊκαὶ» αἱ μπολσεβικικαὶ μεραρχίαι τοῦ στρατηγοῦ Τίτο. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἑτοιμάζουν διὰ τὸν μπολσεβικισμὸν μίαν γέφυραν πρὸς τὰ Βαλκάνια καὶ δίδουν ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσήκουσαν ὥραν πρὸς τοὺς λοιποὺς λαοὺς τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης μίαν ἀσφῆ προειδοποίησιν ἡ ὁποία οὐδεμίαν πλέον ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν.

Οἱ λαοὶ τῶν Βαλκανίων ἔχουν ἤδη τὴν εὐκαιρίαν βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ παραδείγματος τῶν Σέρβων ἐξοίστων νὰ ἀντιληφθοῦν εἰς ποῖον βάραθρον θὰ ὁδηγοῦντο ἐὰν ἔστω καὶ εἰς ἐν μόνον σημεῖον δείξουν ἀδυναμίαν ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἐθνικόν των μέτωπον καὶ πιστεύουν εἰς τὰς πομπώδεις φράσεις τῶν κηρύκων τῶν δημοκρατιῶν. Διότι οἱ ἄνδρες τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Οὐάσιγκτων ἐγένοντο ὅσον ἀφορᾶ τὴν Βαλκανικὴν των πολιτικὴν ὄργανα τῆς Μόσχας διότι ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη εὑρίσκονται, ἀπαιτεῖ τοῦτο ἀπὸ αὐτούς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Κρυστάλω

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

103ον

Καὶ κάποια στιγμὴ ποὺ μονολογοῦσεν ὁ παμπόνηρος κουτσὸς βέβαιος ὅτι δὲν τὸν ἀκούει κανένας, ὁ Καραφωτιὰς ποὺ εἶχε συνέλθη πρὸ στιγμῆς τὸν ἠρώτησε.

— Τί λές; Εἶπες τίποτε γιὰ τὴν Κρυστάλω...

— Νά. λέγω πότε θὰ ξημερώση γιὰ νὰ τρέξω νὰ τὴ φέρω, ἀπήντησε μὲ ἑτοιμότητα ὁ Βουνιάς...

— Καὶ ἀργεῖ ἀκόμα νὰ ξημερώση;

— Μὰ τὰ κοκόρια λαλοῦν ἀπὸ καιρὸ καὶ νάναι θὰ ξημερώση. Ἠσύχασε τώρα.

Σκοτωμένος ἀπ' τὴ κούραση ὁ Βουνιὰς ἔπεσε καὶ λαγοκοιμήθηκε λιγάκι. Ὅταν δὲ ξημέρωσε καλὰ ἔτοιξε πρὸ τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ κὺρ Πάνου.

Τὸ παράθυρο τῆς Κρυστάλω ἦταν ἀνοιχτὸ καὶ πίσω ἀπὸ τὴν κουρτίνα εἶδε τὴν ὡραία μορφὴ τῆς νύφης.

Τῆς ἔκαμε μιὰ χειρονομία καὶ τῆς ἔδωσε νὰ καταλάβη ὅτι ἔφερε τὸν ἀγαπημένον της.

Καὶ ἐκείνη μὲ τὴ χαρὰ ζωγραφισμένη ὁπὸ πρόσωπο τοῦ ἀπήντησε πάλι μὲ χειρονομία ὅτι θὰ ἐπήγαινε λίγο ὁστερώτερα ὁπὸ σπῆτι του.

Ὅταν ἐγύρισεν ὁ Βουνιὰς εὑρῆκε ἀναλυθῆτο καὶ παραμυλοῦντα τὸν Καραφωτιάν.

— Ἔ λεβέντη, τοῦ εἶπε. Ἔδωκα χομπέρι στὴν ἐλαφίνα.

Ἀλλ' ὁ νέος ἔλεγε ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. Καὶ ὁ Βουνιὰς τὸν ἐσκούντησε καὶ τοῦ ἐπα νέλαβε.

— Ἔλα τώρα στὰν ἐαυτόν σου. Ἔρχεται ἡ καλή σου.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ καταλάβη ὁ τραυματίας.

— Κρίμα... Ἐμανολόγησεν ὁ Βουνιὰς. Δὲν θὰ προφθάση νὰ τὴν ἰδῇ... Ὅπου καὶ νάναι πεθαίνει. Τὸ κάτω κάτω ὅμως τί μὲ μέλλει... Καλὰ ἤταν νὰ ζήση ἀκόμη γιὰ νὰ πάρω κι' ἄλλα. Μὰ μιὰ ποῦ πεθαίνει τί νὰ γίνη...

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κρυστάλω ἑτοιμάζοντας νὰ βγῇ. Ἐντύθηκε καὶ στολίσθηκε ὅσο μπορεῖ καλλίτερα. Ἀλλὰ πῶ; θὰ ἔβγαινε τόσο πρωΐ; Τί θὰ ἔλεγε στὴ θειά της γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ;

Καὶ ἐνῶ ἐβασάνιζε τὸν νοῦν της γιὰ νὰ βρῇ ἕνα πρόσχημα παρουσιάσθηκε καὶ ἡ θεία Λέγκω ποὺ εἶχε ξυπνήσει πρὶν ἀπὸ πολὺ καὶ εἶχε κάμει τὴν συνειθισμένη ἐπιθεώρησί της σ' ὁλόκληρο τὸ σπῆτι.

Ξαφνιάσθηκε ὅταν εἶδε τόσο πρωΐ ντυμένη καὶ στολισμένη τὴν ἀνεψιά της καὶ καθὼς ἄρχισε κάτι νὰ ὑποπτεύεται πιὰ τῆς μπῆκαν πάλι ψύλλοι στὰ αὐτιά.

— Γιὰ ποῦ πρωΐ πρωΐ Κρυστάλω...

— Ἄχ! θεία μου! Εἶδα ἕνα ὄνειρο τὴ νύκτα...

— Τί ὄνειρο εἶδες κόρη μου, ἠρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ἡ γρηᾶ ποὺ ἐπίστευε εἰς τὰ ὄνειρα ὅσον καὶ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

— Εἶδα τὴ μακαρίτισσα τὴ μάννα μου...

Ἡ γρηᾶ Λέγκω ἐξύνισε ἐλαφρὰ τὰ μούτρα της ὅπως πάντοτε ὅταν τῆς θύμιζαν τὴν μακαρίτισσα τὴν νύφη της καὶ μητέρα τῆς Κρυστάλω.

— Εἶδα, ποὺ λές, τὴν μακαρίτισσα ἐξκολουθήσεν ἡ Κρυστάλω, ντυμένη στὰ μαῦρα χωρὶς μανδήλι στὸ κεφάλι καὶ κρατοῦσε στὰ χέρια της μιὰ γάτα...

— Γάτα! Ἔκαμεν ἡ γρηᾶ Λέγκω μὲ φρίκη. Γάτα! Κακὸ σημάδι, πολὺ κακὸ σημάδι! Τὸ λοιπὸν τί ἔκαμε ἡ γάτα;

— Ἀγρίευε στὰ χέρια της καὶ νιαούριζε καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὴν γρατσουνίση...

— Στὰ δῆ καὶ στὰ βουνά εἶπεν ἡ γρηᾶ σταυροκοπημένη...

— Τὸ λοιπὸν κάποια ὥρα ἡ γάτα τῆς ἔφυγεν ἀπ' τὰ χέρια καὶ ρίχθηκεν ἐπάνω μου;

— Χριστός καὶ Παναγιά, Χριστός καὶ Παναγιά! Ἔφωναζεν ἔντρομη ἡ γρηᾶ πολλὰ πλασιαζοῦσα τοὺς σταυρούς. Ὕστερα... ὕστερα τί ἔγινε;

— Ὕστερα, θεία μου, ξύπνησα...

— Πρόφθασε νὰ σὲ γρατσουνίση ἡ γάτα;

— Ὄχι, δὲν πρόφθασε...

— Δόξα τῷ Θεῷ, δόξα τῷ Θεῷ. Τὸ κακὸ ἔφυγε...

Καὶ ἐνῶ ἡ γρηᾶ Λέγκω ἔξηκολούθει νὰ σταυροκοπιέται καὶ νὰ φτύνη στὸ κόρφο της ἡ Κρυστάλω τῆς εἶπε.

— Μὲ τάραξε, θεία, αὐτὸ τὸ ὄνειρο. Γιὰ νὰ παρουσιασθῇ ἡ μάννα μου στὸν ὕπνο θὰ πῆ ὅτι ἔχει παράπονο μαζί μου ποὺ δὲν τῆς ἀνάβω ἕνα κερί. Καὶ νιώθηκα νὰ πηγαίνω στὴν ἐκκλησία γιὰ ν' ἀνάψω ἕνα κερὶ καὶ νὰ βάλω τὸν Παπαθεόκλητο νὰ διαβάσῃ ἕνα τρισάγιο.

Ἡ θεία Λέγκω ἦταν τόσο ταραγμένη ἀπὸ τὸ ὄνειρο—τὸ ὁποῖον εὑρίσκε πολὺ κακὸ καὶ ὄχι ἄσχετο μὲ τὰ ὕποπτα καμώματα τῆς ἀνεψιᾶς της κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας—ὥστε δὲν ἐπονηρεύθηκε διόλου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ἡ 125η ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ μεγάλου ἐρευνητοῦ Μὰξ φὸν Πέττενκοφερ.

ΒΙΕΝΝΗ Δεκέμβριος.— Ἀναδιφῶντες εἰς παλαιὰ καὶ μεγαλόσχημα ἰατρικὰ συγγράμματα εὑρίσκομεν εἰς αὐτὰ σειρὰν συμβουλῶν ὅσον ἀφορᾶ τὸν τρόπον καθ' ὃν δυνάμεθα νὰ προστατευθῶμεν ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀσθενείας. Ὅλαι ὅμως αἱ καλόβουλοι αὗται συμβουλαὶ ἔχουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον χαρακτῆρα ἐμπειρικὸν καὶ δὲν στηρίζονται ἐπὶ αὐστηρᾶς ἐπιστημονικῆς βάσεως.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ὑγιεινὴ εἶναι κατάκτησις τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ἱδρυτὴς τοῦ ἐκτάκτως σπουδαίου εἰδικοῦ τούτου κλάδου τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὑπῆρξεν ὁ Μὰξ φὸν Πέττενχοφερ, ὅστις ἐγεννήθη πρὸ 125 ἐτῶν πλησίον τοῦ ἐν Βαυαρίᾳ κειμένου χωρίου Αἰχενχάϊμ ἐκ γονέων καὶ ἀφανῶν γονέων. Ἤδη λίαν πρωΐμως ἐπέδειξεν ὁ μικρὸς Μὰξ τὴν προσοχὴν τῶν περὶ αὐτὸν διὰ τῆς ζωηρότητος τοῦ πνεύματός του. Τίς οἶδεν ὅμως ποία θὰ ἦτο ἡ μοῖρα τοῦ παιδὸς ἐὰν δὲν ἀνελάμβανε τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ ἰδίαις δαπάναις εἰς θεῖος του. Ἀφοῦ συμφώνως πρὸς τὴν συνήθειαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐμαθήτευσε κατ' ἀρχὰς ἐπί τινα χρόνον εἰς τὸν φαρμακοποιὸν τοῦ Λιχτενχαΐμ, ἐσπούδασεν ἀκολούθως φαρμακευτικὴν καὶ ἰατρικήν. Ὑποστὰς ἐπιτυχῶς τὰς δυδακτορικὰς ἐξετάσεις προς χειρίσθη διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Μεταβὰς ἀκολούθως εἰς τὴν πόλιν Γκίσσεν πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λίαν διάσημον χημικὸν Γιούστους Λίμπιγκ, συμμετέσχεν ἐκεῖ εἰς τὰς προεργασίας διὰ τὴν κατασκευὴν τ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Σήμερον τὴν 5ην μ.μ. ἀκριβῶς θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Εὐρυπίδης Χειμωνίδης περὶ τοῦ συγχρόνου Γερμανοῦ ποιητοῦ Χάνς Γκρίμ. Ἀκολούθως θὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῶν σπουδαιοτέρων διηγημάτων τοῦ ποιητοῦ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου. Ἡ διάλεξις θὰ γίνῃ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Ἀκαδημίας (Σχολὴ Βαλαγιάννη).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΕΔΟΣ
καὶ
ΜΑΡΙΑ ΤΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 12.12.43

Συγχαρητήριοι ἐπισκέψεις θὰ δεχθοῦν τὴν 19, 20 καὶ 21 τρ. εἰς τὴν οἰκίαν των Ἁγία Φωτεινὴ ὁδὸς Α.Φ.Φ. ἀρ. 17.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 39824)3203

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴ' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν 22αν Δεκεμβρίου τ.Ἐ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἡ προμήθεια τῶν κατωτέρω ὑλικῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων κεχωρισμένως δι' ἕκαστον εἶδος ὑλικῶν καὶ δι' ἕκαστον ἔργον.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ. — 1ον) Ἐκτέλεσις ὑδροχρωματισμῶν διαφόρων ἔργων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44. Ἐγγυοδοσία δραχ. 400.000. 2ον) Ἐκτέλεσις ἐλαιοχρωματισμῶν διαφόρων ἔργων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44. Ἐγγυοδοσία δραχ. 600.000. 3ον) Ἐκτέλεσις διαφόρων μεταφορῶν διὰ διτρόχου καὶ τετρατρόχου διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44. Ἐγγυοδοσία δραχ. 600.000.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω δημοπρασίας γίνονται δεκτοὶ καὶ ἐμπειροτέχναι.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΥΛΙΚΩΝ. — 1ον) Προμήθεια ἀσβέστου διαφόρων ἔργων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44. Ἐγγυοδοσία δρχ. 800.000. 2ον) Προμήθεια λίθων λατομείου διαφόρων ἔργων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44 Ἐγγυοδοσία δραχ. 600.000. 3ον) Προμήθεια ἄμμου ρεύματος καὶ ἄμμου θαλάσσης διαφόρων ἔργων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1-1-44 μέχρι 29-2-44. Ἐγγυοδοσία δρχ. 600.000.

Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται ἐνώπιον τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ἑκάστης σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι ἐπ. τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως ἀριθ. 8. (3ος ὄροφος Γραμματεία Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν).

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων πάσης φύσεως καὶ ἐμπειροτέχναι.

Ἐν Θεσ)νίκῃ 14 Δ)βρίου 1943
Διὰ τὸν Δῆμον Θ)νίκης
Γ. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 152923 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ περιθάλψεως βομβοπλήκτων Θεσσαλονίκης

Ἀνακοινοῖ

ὅτι πᾶσα εἰσφορὰ εἴτε παρ' ἰδιωτῶν εἴτε παρ' Ὀργανισμῶν εἰσωδήποτε δημοσίας ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου γενομένη, δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀναλογέντα Λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 10)12)43
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
Χρῆστος Τέντζος

ΙΑΤΡΟΣ Κ. Ο. ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
Εἰδικὸς ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
Ἑρμοῦ 60. Τηλέφ. 47—67

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ ὅτι ἐκ τῶν στατιστικῶν διεπιστώθη μεγίστη διάδοσις τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ ἰδίᾳ τῆς συφιλίδος.

Ὁμοίως τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον ἀφροδισίων νόσων ἐπιβεβαιοῖ τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ ἀπειλοῦντος τὴν διάδοσιν τῆς συφιλίδος καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας.

Ἕνεκεν τῶν λόγων τούτων καὶ πρὸς προστασίαν τοῦ πληθυσμοῦ τὸ Τμῆμα Ἠθῶν καὶ τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα ἐνετάλησαν νὰ ἐνεργῶσιν αὐστηρὸν ἔλεγχον ἐπὶ παντὸς κέντρου καὶ ὑπόπτους κατοικίας εἰς ἃς καταφεύγουσι αἱ κρύφα ἐκδιδόμεναι γυναῖκες, ὡς καὶ τῶν ἀσέμνων καὶ ὑποπτων συναντήσεων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, ἰδίᾳ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, καὶ ἐνεργῶσιν ὅ,τι ἐκ τῶν Νόμων ἐπιβάλλεται.

Συνιστᾶ εἰς πάντας νὰ προσέχωσι καὶ ἀποφεύγωσι τὰς γυναῖκας ἐκείνας αἵτινες δὲν ὑπάκειται εἰς ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν, διότι ὁ κίνδυνος, ὅστις ἐπαπειλεῖ τοὺτους, εἶναι παμμέγιστος.

Τὸ θέαμα περιφερομένων ὑπόπτως κορασίδων ποικίλης μορφῆς καὶ τάξεως θὰ ἐκλείψῃ καὶ προσκαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τούτων νὰ λάβωσι τοῦτο σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν των, διὰ τὴν ὑπόληψιν των καὶ τὴν ὑγείαν των.

Θεσ)νίκα 15 Δ)βρίου 1943.
Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστυνομίας

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ ἀνεψιοῦ

ΚΩΣΤΑΚΗ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὡς καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς προς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ Γονεῖς: Ἀβραὰμ καὶ Ἀρτεμισία Ἀβραμίδου

Οἱ Ἀδελφοί: Ἑλένη καὶ Θεόδωρος Μακρίδης, Κούλα, Μιχάλης, Ρίτα.

Ἡ δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας, Ὀλύμπου 45.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΣ

Ὁ Γερμανικὸς Ραδιοπομπὸς Θεσσαλονίκης ζητεῖ δύο διερμηνεῖς. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—12 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ.

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΟΛΗ Η ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΤΗ
μὲ τὸ ἀριστούργημα ποὺ παίζεται ἀπ', τὸ Θίασο
ΔΡΑΜΑΛΗ - ΣΤΟΛΙΓΚΑ - ΣΤΑΥΡΙΔΗ
ΦΤΕΡΟ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ
ΣΑΣΕΛΛΑΡΙΟΥ-ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν συνεχίζεται
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
Μὲ τὴν ὑπερεπιδεώρησι
ΣΤΟΛΙΓΚΑ-ΣΩΣΤΙΚ
ΟΛΑ ΖΑΧΑΡΗ
ΤΡΙΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ-ΚΥΡΙΑΚΗ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ
ΩΡΑ 4-6

Ο Π.Α.Ο.Κ. ΕΙΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Μεθαύριον Κυριακὴν ἡ ὁμὰς τῆς πόλεως μας ΠΑΟΚ ἀναχωρεῖ εἰς Γιαννιτσᾶ ἵνα συναντηθῇ μετὰ τῆς ἐκεῖ καλλίστης ὁμάδος «Ἀναγέννησις».

Ὁ ἀγὼν προμηνύεται λίαν ἐνδιαφέρων καθότι αἱ δύο ὁμάδες κατέρχονται μὲ τὰς ἰσχυροτέρας συνθέσεις των.

Ἡ «Ἀναγέννησις» εἶνε μία ἀπὸ τὰς καλὰς ὁμάδας τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΥ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19 τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 14.—16, ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμουσικοῦ αὐτῆς κ. Κ. Παναγοπούλου θὰ ἐκτελέσῃ κοινὸν ἐπιτρέποντος ἐν τῷ ὀπισθεν τοῦ ἀγάλματος Βασ. Κωνσταντίνου χώρῳ, τὸ κάτωθι Μουσικὸν πρόγραμμα.

1) Ἐμβατήριον (Σάϊλερ)
2) Calife de Bahdate Ouverture, Boildieu
3) Mademoiselle Nitucgen Herve
4) Isabella Symphfoniа Galanti
5) Lucia di Lammermour Donijetti
6) Ἑλληνικοὶ χοροί.

Θεσ)νίκη 14 Δεκεμβρίου 1943
Διὰ τὸν Δῆμον Θεσ)νίκης
Γ. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ)ΝΣΙΣ
Δ'εύθυνσις Ἐποικισμοῦ
Τμῆμα Α'.
Γραφεῖον α'.

Ἀριθ. Πρωτ. 76583
Ἐν Ἀθήναις τῇ 3)11)19.3

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 3250 2) τὴν ὑπὸ 1-10-43 αἴτησιν τοῦ Νικολάου Παπαγεωργίου καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 92)30-10-43 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Ἀίρομεν τὴν ἐκ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Νόμου 3250 ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Νικόλαον Παπαγεωργίου ὅπως μεταβιβάσῃ λόγῳ δωρεᾶς ἐν ζῇ εἰς τὴν θυγατέρα του Ἑλλὴν Παπαγεωργίου τὰ 4)12 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κάτωθι ἀκινήτων 1) ἐκ μιᾶς ἀγροτικῆς ἐκχερσώσεως ἐκτάσεως ἐξ 600 στρεμμάτων περίπου, κειμένης εἰς τὴν θέσιν Φουσκίνα τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Παλατήτσια Βερροίας. 2) μιᾶς διορόφου οἰκίας κειμένης ἐντὸς τοῦ χωρίου Παλατήτσια καὶ ἐν τῇ ὁδῷ 4 Αὐγούστου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκοπέδου εἰς στρέμματα 4 περίπου καὶ 3) ἑνὸς δασικοῦ ἐκτάσεως 9038 δεκαδ. στρεμ. γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα δάσος Βεργίνης ἐκτεινομένου ἐν τῇ περιοχῇ τῶν χωρίων Βεργίνης-Παλατητσίων, ἐφ' ὧν οὕτος ἀξιοῖ δικαιώματα κυριότητος ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ὠφελοῦσα Ἑλλὴ Παπαγεωργίου προσκομίσῃ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Συμβολαιογράφου κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχετικοῦ Συμβολαίου πιστωτικὸν τῆς Ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὅτι κέκτηται Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Τὸ ἄνω πιστοποιητικὸν δέον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοῦ οἰκείου Συμβολαίου νὰ μνημονευθῇ καὶ προσαρτηθῇ εἰς τὸ σχετικὸν Συμβόλαιον.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 τοῦ Νόμου 3250 νὰ δημοσιευθῇ προ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου καὶ δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς μίαν τῶν ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων τοῦ Νομοῦ ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. Παμπούκας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον:
Ὁ Τμηματάρχης (Τ. Σ.) ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας μου ἀντιπεφωνημένου τοιούτου. Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1943. Ὁ Συμβολαιογράφος Θεσσαλονίκης Φωκίων Δούμας. Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἀπογευματινή». Ὁ Συμβολαιογράφος ΦΩΚΙΩΝ ΔΟΥΜΑΣ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπημένον μας ἀδελφὸ καὶ θεῖο

ΚΛΕΑΡΧΟΝ Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΝ

θανόντα χθὲς, ἐκηδεύσαμε σήμερον 17—12—43.

Οἱ πενθοῦντες ἀδελφοί. Ἀντιγόνη Γ. Ἰωαννίδου, Ἑλένη καὶ Νίκος Γραμματικάκη.

Οἱ ἀνεψιοὶ Δημήτριος, Στέφανος καὶ Ἀνέστης Σαμαρᾶς.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται Τσιμισκῆ 94 11—1
Ἐφαρμόζει συνθετικὴν διάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΘΑ ΧΑΣΗ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

φήν του. Ἡ 3η αὐτὴ θέσις εἶναι πλέον ἡ φυσικὴ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ ἀπόψεως σειρᾶς. Ὁ Σμάτς ἐβιάσθη μόνον πολὺ καὶ τὸ ἀνεκοίνωσεν λίαν σαφῶς. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν σιγὰ σιγὰ θὰ ἀποφασίσουν νὰ δεχθοῦν τὸν δευτερεύοντα αὐτὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔζη ἤδη ἡ μεγάλη Βρεττανία κατὰ τὸν κολοσσιαῖον αὐτὸν ἀγῶνα. Διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ὑπὲρ αὐτὴν συγκροτεῖ μόνον στρατιωτικὰς δυνάμεις πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον, αἱ ὁποῖαι ἄλλως θὰ ἠδύναντο νὰ κρίνουν τὴν νίκην εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον.

Διὰ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας χρησιμεύει ἡ Ἀγγλία σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὡς ἀεροπλανοφόρον, ὡς λιμὴν ἐφορμήσεως, διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ὡς μία ἀποικιακὴ κληρονομία τὴν ὁποίαν εἶναι ἑτοίμη νὰ κληρονομήσῃ ἡ Ἀμερική. Μὲ μίαν λέξιν ἡ Ἀγγλία τῆς ὁποίας ἡ πλουτοκρατικὴ ἄρχουσα τάξις προεκάλεσεν τὸν πόλεμον αὐτὸν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπάνοδον μιᾶς γερμανικῆς πόλεως εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ράϊχ ἀναγκάζεται ἤδη νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπέτυχον ὅλα τὰ πολεμικὰ προγνωστικά της καὶ ὅτι ἀντὶ πλέον νὰ πολεμᾷ διὰ τὸ Δάντσιγκ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὕπαρξιν καὶ ὅτι ἀπειλεῖται περισσότερον ἀπὸ τοὺς φίλους της παρὰ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐλπὶς τῆς ἐπ' ἄπειρον παρατάσεως τοῦ πολέμου ἵνα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καταβληθῇ τὸ Ράϊχ δὲν ἐπραγματοποιήθη καὶ ὡς ἐξελίσσονται τὰ πράγματα δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ποτὲ χάρις εἰς τὴν φανατικὴν μας προσήλωσιν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ Ράϊχ. Ἡ Ἀγγλία ὅμως ἔχει ἀπὸ τώρα νὰ ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς στάσεώς της. Ζῶμεν εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα φαινόμενα τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Παριστάμεθα δηλ. μάρτυρες τῆς βραδείας διαλύσεως τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς κληρονομίας ἀπὸ ξένας πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον δυνάμεις αἱ ὁποῖαι διαβλέπουν εἰς τὴν ἤπειρόν μας τὸ πολὺ ἓν ἀντικείμενον πλουτοκρατικῆς ἢ μπολσεβικικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ Μ. Βρεττανία δὲν διαθέτει πλέον οὔτε ἄνδρας, οὔτε πλοῖα οὔτε καὶ χρήματα. Ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν οἶκτον τῶν συμμάχων της. Ἐπωλήθη κυριολεκτικῶς εἰς τοὺς συμμάχους της. Οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ δύνανται ἴσως ἀκόμη νὰ ψάλλουν τὰς λειτανίας τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ Ράϊχ καὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Τοῦτο οὐδόλως μεταβάλλει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Βρεττανικὴ κοσμοκρατορία εὑρίσκεται ἐν διαλύσει, ὅτι οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ φίλοι της θὰ τὴν καταβροχθίσουν μίαν ἡμέραν ἀπὸ κοινοῦ. Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει κανεὶς ἀκόμη εἶναι τὸ ποῖος θὰ λάβῃ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ φυσικὰ ἐκπλήσσει καὶ ἐπιφέρει ἀνησυχίας εἰς κάθε Ἄγγλον καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ παρέλθῃ ἀρκετὸς χρόνος μέχρις ὅτου τὸ κατανόησι τελεῖως ἡ Ἀγγλικὴ δημοσία γνώμη.

Ἀλλὰ ἀπὸ τώρα ἀκόμη ἐκδηλοῦται εἰς τὴν Ἀγγλίαν σποραδικῶς βεβαίως ἡ γνώμη ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Μ.Βρεττανία κερδίσει στρατιωτικῶς τὸν πόλεμον, πάντως θὰ τὸν ἔχῃ χάσει πολιτικῶς. Ἡμεῖς μάλιστα νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ προφητεύσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ χάσῃ τὸν πόλεμον αὐτὸν τόσον στρατιωτικῶς ὅσον καὶ πολιτικῶς.

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὴν 31-12 1943 λήγει ἡ ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30440)43 χαριστικῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως ταχθεῖσα προθεσμία τακτοποιήσεως τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

Μετὰ τὴν παροδον τῆς ἡμέρας ταύτης, θέλει ἐπιβαρυνθῇ ἑκάστη ὀφειλὴ μὲ προσθετον τέλος 50 ο/ο, ὅπερ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀνακληθῇ.

Πρὸς κατατόπισιν δὲ τῶν ἐργοδοτῶν σημειοῦμεν ὅτι τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1944 δὲν θὰ θεωρηθοῦν ὡς καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ μόνον ἐκεῖναι δι' ἃς ἐπεδόθησαν ὑπὸ τῶν ὀργάνων μας πράξεις ἀλλὰ καὶ αἱ καθυστερούμεναι εἰσέτι εἰσφοραὶ τῶν μὴ ἐλεγχθέντων ἐργοδοτῶν, οἵτινες δὲν ἐφρόντισαν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν βιβλίων των.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὄθεν τῆς ἐπιβολῆς τῶν σημειουμένων κυρώσεων, δέον ὅπως, πάντες οἱ ἐργοδόται ἐλεγχθέντες καὶ μὴ ἐπεύσωσιν καὶ τακτοποιήσωσι τὰ βιβλία των ἀνυπερθέτως μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1943.

Ὡσαύτως ἔχουσιν ὑποχρέωσιν τακτοποιήσεώς των καὶ οἱ μὴ ἀπογραφέντες εἰδέτι νέοι ἐργοδόται οἵτινες ἤναυξαν τὰς ἐπιχειρήσεις των προσφάτως ὡς καὶ οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰσραηλιτικῶν ἐπιχειρήσεων. Οἱ τελευταῖοι δέον νὰ προσέλθωσι τῇ καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἀπογραφὴν καὶ τακτοποίησιν.

Ὁ Διευθυντὴς
Β. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀρ. Πρ. 39734)3190

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἐ.Ἐ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ 1) ἡ ἐπὶ μίαν τριμηνίαν προμήθεια καὶ ἐπισκευὴ σιδηρῶν ἐσχάρων παραδοτέων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ προμηθευτοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Τμήματος: Ὑπονόμων. Ἐγγύησις δρ. 300.000 εἰς χρυσοῦν Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. 2) Ἡ ἐπὶ μίαν τριμηνίαν ἐκκένωσις τῶν κοινοχρήστων βόθρων τῆς πόλεως καὶ Συνοικισμῶν μετὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀκαθάρτων ὑλῶν εἰς σημεῖα ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Ἐγγύησις δρ. 250.000 εἰς χρυσοῦν Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Αἱ ὡς ἄνω ἐργασίαι θέλουσιν ἐκτελεσθῇ συμφώνως τοῖς σχετικοῖς ὅροις ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ Δημοτικὸν κατάστημα (ὁδὸς Μητροπόλεως ἀρ. 8) Δ.Τ.Υ. Τμῆμα Ὑπονόμων.

Διὰ τὸν Δῆμον Θεσ)νίκης
Γ. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Προκήρυξις πλειοδοτικῆς δημοπρασίας

Διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, παραχθησομένων σκωριῶν καυσίμου τοῦ Μηχ)σίου καὶ τῶν Ἐργοστασίων Θεσ)κης, ὡς καὶ τῶν διαφόρων Ὑπομηχ)σίων καὶ Ὑδρεύσεων τοῦ Δικτύου Θεσσαλονίκης.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 12ης ἀκριβῶς μεσημβρινῆς ὥρας τῆς 22ας τρέχ. μηνὸς, ἡμέρας Τετάρτης εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΜΟΝΟΝ Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 17.12.43. (Δ. Ν. Β.).—Τὸ μέλλον καὶ ἡ διαμόρφωσις τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης γράφει ἡ Οὐγγρικὴ ἐφημερὶς «Μαγκιάρ Ζάγκ» εὑρίσκεται εἰς στενωτάτην σχέσιν μὲ τὴν νίκην τῶν Γερμανικῶν ὅπλων. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τονίζει ἐπιπροσθέτως ὅτι μία Ἀγγλο-Σαξωνικὴ καὶ Μπολσεβικικὴ νίκη θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ μικρὰ κράτη κάθε δικαίωμα ὑπάρξεως. Ἀντιθέτως ἡ νίκη τῆς Γερμανίας σημαίνει τὴν διατήρησιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν τῆς Εὐρώπης, πᾶσα δὲ ἄλλη λύσις δὲν θὰ ἐσήμαινεν τίποτα ἄλλο παρὰ τὴν διείσδυσιν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ ἐντὸς τοῦ χώρου αὐτοῦ. Τοῦτο ὅμως θὰ ἦτο συνώνυμον μὲ τὸν θάνατον τοῦ πολιτισμοῦ. «Τὸ μέλλον τῆς ἐθνικιστικῆς Εὐρώπης, περαίνει ἡ Οὐγγρικὴ ἐφημερὶς ἐξαρτᾶται σήμερον ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν γερμανικῶν ὅπλων.

ΜΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΕΛΣΙΝΚΥ 17 (ΔΝΒ).—Τὸ φιλανδικὸν ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Σβάντσκα Μπόντεν» τονίζει εἰς τὸ κύριον αὐτοῦ ἄρθρον τὴν συνέχισιν τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως πρὸς Σοβιετοποίησιν τῆς Εὐρώπης, παρὰ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν «διάλυσιν» τῆς Κομμιντέρν. Ἅπασαι γενικῶς αἱ μέθοδοι ἐξακολουθοῦν ἡ ἐφημερὶς διὰ νὰ στερηθῇ ἡ Εὐρώπη τῆς κεφαλῆς της ἐξεπονήθησαν εἰς τὴν Μόσχαν καὶ ἐφηρμόσθησαν ἐπὶ τῶν Πολωνῶν διὰ τῆς ὁμαδικῆς σφαγῆς τοῦ Κατύν. Ἡ Εὐρώπη δὲν πρέπει νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς της πρὸ τῶν συνεχιζομένων τούτων Μπολσεβικικῶν διαλυτικῶν ἐνεργειῶν.

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΒΙΣΥΝΣΚΥ ΠΛΑΝΑΤΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΝΟΤ. ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

ΒΕΡΝΗ 17 (ΔΝΒ).—Τὸ ἑλβετικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Ἰταλικῆς πρωτευούσης παρακολουθοῦνται μετὰ προσοχῆς αἱ ἐργασίαι τῆς διασυμμαχικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Μεσογείου